

Universita Karlova v Praze
Právnická fakulta
studijní oddělení

**Oponentní posudek rigorózní práce Mgr. Adély Plouškové
na téma**

Vybrané instituty dědického práva s zaměřením na právní úpravu dědických skupin

Kandidátka rozdělila svoji práci, kterou věnovala pouze jedinému úseku úpravy dědického práva do šesti kapitol. V první kapitole velmi podrobně kandidátka rozebírá vývoj dědického práva až po právní úpravu občanského zákoníku z roku 1964.

V druhé části analyzuje rovněž velice podrobně současnou právní úpravu dědického práva a její základní instituty.

Těžiště práce je v části třetí, která se zabývá samotným tématem, tedy specifikací dědických skupin.

Dále kandidátka v části čtvrté velmi vhodně provádí exkurzi do právní úpravy dědění v Rakousku, což je právní řád naší právní úpravě, zejména v minulosti, ale i v současnosti nejbližší.

V páté části analyzuje návrh právní úpravy dědění, obsažený v návrhu nového občanského zákoníku a část třetí obsahuje návrhy de lege ferenda.

Práce je psána velmi přehledně, velmi dobrým právním jazykem a lze ji kladně hodnotit i z gramatického hlediska. Je psána srozumitelně a věcně. Obsahuje časté citace judikatury, které se vždy vztahují k jednotlivým problémům vytýčeným v jednotlivých částech práce. K práci nemám připomínky zásadního charakteru, ale jen těchto několik drobných poznámek a připomínek :

Na straně 52 v posledním odstavci zdola, kandidátka analyzuje dědění obchodního podílu obsažené v § 116 odst. 2 obchodního zákoníku. Kandidátka konstatuje, že dědic obchodního podílu se ve smyslu zákona může domáhat žalobou zrušení své účasti ve společnosti, pokud na něm nelze spravedlivě požadovat, aby byl společníkem. Zároveň uvádí kandidátka, že dědic se nemusí osobně podílet na činnosti společnosti, ani když to stanoví společenská smlouva. Patrně půjde o nepřesné vyjádření, neboť dokud není řízení o zrušení účasti dědice ve společnosti skončeno, znamená to, že osobní účast společníka na podnikání společnosti je požadována. Není totiž vyloučeno, že soud takovou žalobu zamítne, neshledá-li pro to důvody.

Na straně 54 není detailně řešena otázka, jak se zachází s obchodním podílem přichází-li v úvahu více dědiců.

Na straně 59 druhý odstavec shora je položena řečnická otázka, jak naložit s praxí takzvaného „svobodného povolání“, pokud se mezi zákonnými nebo testamentárními dědici nenachází nikdo, kdo stanovuje podmínky stanovené pro výkon dané profese.

Zejména v souvislosti s výkonem činnosti advokacie, ale i jiné činnosti, kde platí povinnost mlčenlivosti, je obecným problémem vůbec otázka prodeje podniku, tedy advokátní kanceláře či kanceláře daňového poradce. I z tohoto hlediska by se kandidátka mohla nad problémem zamyslet, pokud jde o dědění tohoto podniku.

I přes uvedené poznámky a náměty shledávám práci jako velmi dobrou a z těchto důvodů doporučuji rigorózní práci k obhajobě.

JUDr. Tomáš Pohl

V Praze dne 18.10.2007